

138. Imádom azt a nagy szerelmet

Dimitrij Sztjepanovics Bortnyanszkij
(1751–1825)

I - má - dom azt a nagy_ sze - rel - met,
Jé - zus-ban mely fe - lém_ ha - jolt, Ma -
gam rá - bíz - va, mint_ a gyer - mek,
Ki fér - get, en - gem fel - ka -
rolt. Be - lé - me - rü - lök, mit_ se'
kérd - ve, Az Úr sze - rel - me
ten - ge - ré - - be.

2. Ó, mily nagyon szeretsz Te engem! Szívemre vágyik a tied S szerelmedtől vonatva lelkem, Egész valóm feléd siet. Úgy vonz magához tiszta lényed, Te engem vársz s én várlak téged.

3. Tiéd örökre szívem, éltem, Megváltóm vagy, legfőbb javam.
Te önmagad od' adtad értem, S véredben lelkem üdve van.

A mély bukásból megmentőm, Te, Tiéd szívem, tiéd örökre!

4. Ó, drága Jézus, véd be mélyen Szívem mélyére szent neved,
Hogy benne hő szerelmed éljen, Betöltve teljes éltemet, Hogy
szóban, tettben, mint tükörkép, Csak Jézus képe tükröződjék!

*Gerhard Tersteegen (1697–1769) – Vargha Ilona,
Podmaniczky Pálné (1883–1954)*